

596.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 21 lipca 1923 r.

o przenoszeniu oficerów do korpusu oficerów kontrolerów, oraz o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru oraz kwalifikowania oficerów korpusu kontrolerów i oficerów tegoż korpusu, awansowanych na generałów.

Na zasadzie art. art. 8 i 30 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) zarządzam dla oficerów korpusu kontrolerów i oficerów tegoż korpusu, awansowanych na generałów, co następuje:

§ 1. Do korpusu oficerów kontrolerów mogą być przenoszeni z innych korpusów osobowych oficerowie w stopniu majora na własną prośbę, po zdaniu egzaminu konkursowego, na podstawie wniosku komisji egzaminacyjnej i decyzji Ministra Spraw Wojskowych.

§ 2. Oficerowie innych korpusów osobowych w stopniu kapitana (rotmistrza) tylko wtedy mogą być dopuszczeni do egzaminu konkursowego, jeżeli posiadają warunki, obowiązujące w ich korpusie osobowym do awansu na majora.

Gdy zapadnie decyzja Ministra Spraw Wojskowych o przeniesieniu ich do korpusu oficerów kontrolerów, awansują oni w swoim korpusie osobowym na majorów.

§ 3. Warunki egzaminu i skład komisji egzaminacyjnej, do której należeć mogą tylko oficerowie korpusu kontrolerów (oficerowie korpusu kontrolerów, awansowani na generałów) pod przewodnictwem Szefa Wojskowej Kontroli Generalnej—ustala Minister Spraw Wojskowych.

§ 4. Do korpusu oficerów kontrolerów mogą też być przenoszeni na własną prośbę, bez konkursu, podpułkownicy lub pułkownicy innych korpusów osobowych, jednakże tylko w stosunku $\frac{1}{5}$ wolnych wakansów.

O przyjęciu tych oficerów do korpusu kontrolerów decyduje Minister Spraw Wojskowych na podstawie wniosku komisji kwalifikacyjnej, złożonej ze wszystkich w danej chwili pełniących służbę oficerów korpusu kontrolerów, awansowanych na generałów, pod przewodnictwem Szefa Wojskowej Kontroli Generalnej.

Uchwały tej komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 5. Kandydat, uznany przez komisję egzaminacyjną (§ 3) lub kwalifikacyjną (§ 4) za nienadającego się, nie może być przeniesiony do korpusu oficerów kontrolerów, — Ministrowi Spraw Wojskowych przysługuje natomiast prawo nieprzyjęcia do korpusu oficerów kontrolerów kandydata, uznanego

przez komisję egzaminacyjną lub kwalifikacyjną za nadającego się do przeniesienia, jeżeli uważa przyjęcie tego oficera do korpusu oficerów kontrolerów za niepożądane.

§ 6. Przez przeciąg pierwszych dwóch lat po przeniesieniu do korpusu oficerów kontrolerów, majorowie korpusu kontrolerów nie będą samodzielnie pełnili funkcji kontrolnych.

§ 7. Po przeniesieniu z innego korpusu osobowego do korpusu oficerów kontrolerów, oficerowie korpusu kontrolerów zostają umieszczeni na liście starszeństwa po oficerze ostatnim w danym stopniu.

Data starszeństwa, którą oficerowie przeniesieni do korpusu kontrolerów posiadali w dawnym korpusie osobowym, jest miarodajną przy obliczeniu czasu służby w danym stopniu, wymaganego do awansu i zostaje uwidocznioma w liście starszeństwa oficerów korpusu kontrolerów obok nazwiska danego oficera.

Kolejność starszeństwa między sobą oficerów, przeniesionych do korpusu kontrolerów w myśl paragrafu 1 niniejszego rozporządzenia, opiera się na porządku, ustalonym przez komisję egzaminacyjną, na podstawie wyników egzaminu.

Kolejność starszeństwa między sobą oficerów, przeniesionych do korpusu kontrolerów w myśl paragrafu 4 niniejszego rozporządzenia, opiera się na porządku, ustalonym przez komisję kwalifikacyjną wymienioną w tymże paragrafie.

§ 8. Po awansowaniu na wyższy stopień oficerowie korpusu kontrolerów, względnie oficerowie tegoż korpusu, awansowani na generałów, zostają umieszczeni na liście starszeństwa po oficerze ostatnim w danym stopniu.

Kolejność starszeństwa awansowanych oficerów między sobą opiera się na porządku, w jakim oni są wymienieni w listach awansów (ustępy 3 i 4 paragrafu 10 i par. 11).

§ 9. Jako datę starszeństwa oficerów awansowanych ustala się dzień, z którym nastąpiło ich awansowanie.

§ 10. O posiadaniu kwalifikacji do awansu na stopnie podpułkownika, pułkownika i generała brygady, decyduje corocznie komisja kwalifikacyjna (Par. 4) pod przewodnictwem Szefa Wojskowej Kontroli Generalnej.

Komisja ta ustala na podstawie wyników głosowania dla każdego stopnia listę kwalifikacyjną, na której posiadający ustawowe warunki do awansu oficerowie korpusu kontrolerów, zakwalifikowani do awansu przez komisję, zostają wymienieni w porządku, w jakim są umieszczeni na liście starszeństwa oficerów korpusu kontrolerów.

Komisja kwalifikacyjna zbiera się następnie po raz drugi pod przewodnictwem Ministra Spraw Wojskowych i biorąc za podstawę ustaloną już przez siebie pod przewodnictwem Szefa Wojskowej Kontroli Generalnej listę kwalifikacyjną, sporządza listę kolejności oficerów, według której, ze względu na nadawanie się do awansu, oficerom tym, zdaniem komisji, przysługuje pierwszeństwo przy awansie.

Uchwały komisji kwalifikacyjnej zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Lista awansów, zatwierdzona przez Ministra Spraw Wojskowych, jest każdorazowo podstawą do awansowania oficerów korpusu kontrolerów w porządku umieszczenia na liście.

Czas zebrania się komisji kwalifikacyjnej celem ustalenia listy kwalifikacyjnej i listy awansów oznacza Minister Spraw Wojskowych w rozporządzeniu, zarządzającym przeprowadzenie awansów.

§ 11. Awans generałów brygady na stopień generała dywizji następuje na podstawie wyboru, dokonanego przez Ministra Spraw Wojskowych, który w liście awansów ustala kolejność tych generałów według swej własnej oceny.

§ 12. Listy oficerów, mających awansować, przedstawia Minister Spraw Wojskowych z wnioskiem o nadaniu im odpowiednich stopni według przepisu art. 11 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich.

§ 13. Zastrzegając wydanie osobnego rozporządzenia o zasadach, dotyczących kwalifikowania oficerów, pozostawia się tymczasowo w zastosowaniu wydane w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych przepisy.

§ 14. Postanowienie paragrafu 6 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania do majorów, przeniesionych do korpusu kontrolerów przed 1 stycznia 1924 r.

§ 15. Do czasu, gdy ilość oficerów korpusu kontrolerów, awansowanych na generałów, będących w stanie czynnym, nie osiągnie liczby 7, wejdą w skład komisji kwalifikacyjnej, wymienionej w paragrafach 4 i 10 niniejszego rozporządzenia, prócz generałów będących w stanie czynnym, wszyscy pułkownicy korpusu kontrolerów, zajmujący etatowe stanowiska generałów.

§ 16. Do czasu, gdy ilość oficerów korpusu kontrolerów, awansowanych na generałów, będących w stanie czynnym, nie osiągnie liczby 7, przepis paragrafu 11 niniejszego rozporządzenia będzie miał zastosowanie także do awansu pułkowników korpusu kontrolerów na generałów brygady.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

597.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 12 lipca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. o ratyfikacji traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 oraz tego traktatu na obszar powiatów: oszmiańskiego, święciańskiego, wileńskiego, trockiego i brasławskiego.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: oszmiańskiego, święciańskiego, wileńskiego, trockiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 15-go kwietnia 1921 roku o ratyfikacji traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) tudzież traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) oraz protokołu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych (Dz. U. R. P. № 49, poz. 301).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*

598.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. o zmianie dekretu Nr. 324 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 27 sierpnia 1921 r. w przedmiocie regulacji przez Wileński Bank Ziemski rachunków wynikających z opłaty kuponów oraz przedterminowej spłaty pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 610).

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 610) termin odroczenia opłaty przez Wileński Bank Ziemski terminowych kuponów od listów zastawnych oraz wylosowanych listów przedłuża się do dnia 1 lipca 1925 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.